

Sygnatura akt: XI GC 1390/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2020 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Paulina Lebowska

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2020 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa F. S. i M. R.

przeciwko (...) **spółka akcyjna w S.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwotę 18.825 (osiemnaście tysięcy osiemset dwadzieścia pięć) złotych i 42 (czterdzieści dwa) grosze z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 lipca 2018 roku;
2. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwotę 4.984 (cztery tysiące dziewięćset osiemdziesiąt cztery) złotych i 92 (dziewięćdziesiąt dwa) groszy tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. zwraca powodom solidarnie od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 449 (czteryście czterdzieści dziewięć) złotych i 8 (osiem) groszy tytułem nadpłaconej zaliczki;
4. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 680 (sześćset osiemdziesiąt) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów postępowania.

Sygnatura akt: XI GC 1390/19

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 stycznia 2019 roku F. S. i P. Ł. wnieśli o zapłatę na ich rzecz od pozwanego (...) spółka akcyjna w S. kwoty 1.002.20 złotych (w tym odszkodowanie koszt naprawy 7.000 złotych oraz (...) 20 złotych tytułem opinii prywatnej) z odpowiednimi odsetkami oraz o zapłatę kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że uszkodzono pojazd V. (...), sprawca ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej, pozwana uznała odpowiedzialność, wpłaciła zaniżone odszkodowanie za naprawę, poszkodowana przelała wierzycelność na powodów. Poszkodowany zamieszkuje w (...).

W sprawie wydano nakaz zapłaty (karta 40).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu od powodów, na jego rzecz. Wskazał, że wypłacone odszkodowanie 6.878,60 złotych rekompensuje szkodę a ponadto powinno być liczone według cen polskich, nie zaś niemieckich.

W toku postępowania powodowie (karta 136) powodowie rozszerzyli powództwo o kwotę 8.823,22 złotych żądając zapłaty kwoty 18.825,42 złotych tytułem odszkodowania oraz tytułem zwrotu kosztów opinii prywatnej.

Pozwany wniosł o oddalenie rozszerzonego powództwa (karta 155).

W pozostałym zakresie strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 maja 2016 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) nr rej. (...) należący do W. J.. Sprawca szkody posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z (...) spółka akcyjna w S..

Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, który wszczął postępowanie likwidacyjne, w którym przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady ustalając wysokość szkody na kwotę 6.878,60 złotych którą wypłaciła tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu.

Niesporne;

Poszkodowany kwestionując wysokość przyznanego odszkodowania zwrócił się do powoda F. S. i P. Ł. o pomoc w dochodzeniu odszkodowania.

Rzeczoznawca J. B. wykonał na zlecenie poszkodowanego kalkulację naprawy pojazdu V., w której ustalił koszt naprawy uszkodzonego pojazdu na kwotę 5.268,03 euro. Koszt ekspertyzy wyniósł 683,67 euro.

Dowód:

- kalkulacja naprawy, karta 14-23;
- faktura, karta 23v;

W dniu 11 maja 2019 roku poszkodowany zawarł z powodami umowę cesji wierzytelności na podstawie której przelał na powoda wierzytelność przysługującą mu w stosunku do (...) spółka akcyjna w S., z tytułu opisywanej szkody. Umowa miała charakter odpłatny. Tytułem sprzedaży wierzytelności poszkodowany otrzymał cesjonariusza (nabywcy wierzytelności) wynagrodzenie.

Dowód:

- umowa cesji (...) - 36v

Powodowie wzywali pozwanego do zapłaty.

Niesporne

Poszkodowany W. J. zamieszkuje w miejscowości C. w (...). Poszkodowany mieszka w tej miejscowości, pracuje tam, posiada mieszkanie i centrum życiowe. Nie mieszka on w S., sporadycznie odwiedza rodzinę w Polsce. Pojazd przed wypadkiem nie miał innych zdarzeń drogowych, był serwisowany.

Dowód:

- zeznanie świadka W. J., karta 88 płyt a CD protokół;

Koszt naprawy pojazdu V. po kolizji z dnia 16 maja 2016 roku, mając na uwadze wiek, przebieg i właściwości pojazdu, zamyka się w kwocie 13.093,92 złotych netto a 16.105,52 złote brutto przy stawkach warsztatów nieautoryzowanych w Polsce. Koszt tej naprawy według warunków niemieckich z użyciem części oryginalnych to kwota 4.387,57 euro netto a 5.221,21 euro brutto

Dowód:

- opinia biegłego sądowego, karta 98-124;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Podstawę prawą żądania pozwu stanowi norma zawarta w art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którą przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2). Zgodnie z normą zawartą w art. 822 § 4 k.c., uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Odpowiedzialność pozwanej wynika również z ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...). Norma zawarta w art. 35 ustawy stanowi, iż ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Obowiązek odszkodowawczy ubezpieczyciela wobec poszkodowanego obejmuje szkody na osobie oraz szkody w mieniu (art. 34 ust. 1 powołanej ustawy).

Odpowiedzialność ubezpieczyciela pokrywa się z odpowiedzialnością sprawcy szkody. Zgodnie z art. 436 § 2 k.c., w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody ich posiadacze mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód na zasadach ogólnych. Oznacza to, że odpowiedzialność za skutki takiego zdarzenia oparta jest na zasadzie winy (art. 415 k.c.). Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...), z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Ubezpieczeniem tym jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 cyt. ustawy). Z kolei zgodnie z art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż pojazd sprawcy wypadku, w którym doszło do uszkodzenia pojazdu, ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

Powodom przysługiwała legitymacja czynna do dochodzenia roszczeń na własną rzecz, która wynika z przedłożonej przez niego umowy cesji oraz z art. 509 k.c. Zgodnie z normą zawartą w art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Z kolei norma zawarta w art. 510 § 1 k.c. stanowi, iż umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły.

Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności. Kwestionował natomiast wysokość wyliczonego przez powoda odszkodowania z tytułu szkody w pojeździe, związanego z kosztem naprawy pojazdu.

W spornym zakresie Sąd w całości oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony oraz na opinii biegłego sądowego P. O..

Niesporny w sprawie był fakt, że pozwany wypłacił tytułem odszkodowania kwotę 6.878,60 złotych. Według wyliczenia biegłego koszt zasadny do poniesienia przez poszkodowanego celem przywrócenia stanu pojazdu sprzed szkody zamyka się w kwocie 13.093,92 złotych netto a 16.105,52 złote brutto przy stawkach warsztatów nieautoryzowanych w Polsce. Koszt tej naprawy według warunków niemieckich z użyciem części oryginalnych to kwota 4.387,57 euro netto a 5.221,21 euro brutto.

Niesporny był fakt, że poszkodowany W. J. zamieszkuje w miejscowości C. w (...) (w odległości 600 km od S.). Poszkodowany mieszka w tej miejscowości, pracuje tam, posiada mieszkanie i centrum życiowe. Nie mieszka on w S., sporadycznie odwiedza rodzinę w Polsce.

Po rozszerzeniu powództwa powodowie dochodzili od pozwanego kwoty 18.825,42 złotych stanowiących różnicę między kwotą wyliczoną przez biegłego (5.221,22 euro) a otrzymanym przez poszkodowanego odszkodowaniem 6.878,60 złotych, powiększona o koszt prywatnej opinii 683,67 euro (15.823,22 złotych + 3.002,20 złotych).

W tym kontekście należy zwrócić uwagę na stanowisko wyrażone w orzeczeniu Sądu Najwyższego w sprawie II CNP 43/17 gdzie wskazano, że jeśli poszkodowany wykonuje naprawę wprawdzie tanim sposobem, ale niefachowo, to zachowuje on prawo do odszkodowania w wysokości profesjonalnej naprawy. Zwrócić też należy uwagę na poglądy Sądu Najwyższego w orzeczeniu w sprawie II CNP 41/17 gdzie wskazano, że jakkolwiek obowiązek ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej polega na zapłacie odszkodowania a więc spełnienia świadczenia pieniężnego (art. 822 § 1 k.c.) to jednak judykatura przyjmuje, że poszkodowany może według swojego wyboru żądać od ubezpieczyciela kosztów hipotetycznej restytucji albo zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej ustalonej zgodnie z metodą różnicy. Tym samym art. 822 § 1 k.c. modyfikuje normę art. 363 § 1 k.c. w ten sposób, że roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego przekształca w roszczenie o zapłatę kosztów restytucji.

Sąd w takim układzie nie ma znaczenia ewentualna propozycja ubezpieczyciela naprawy pojazdu za jego pośrednictwem. Znaczenia nie ma również fakt i koszt ewentualnie dokonanej naprawy pojazdu po szkodzie. Oględziny pojazdu nie miały znaczenia.

Koszt odszkodowania należało wyliczyć według cen niemieckich. Poszkodowany mieszka w (...), ma tam centrum życiowe zatem naprawa powinna być dokonana w tym kraju według stawek tam obowiązujących stąd według takiej wartości należało wyliczyć hipotetyczne odszkodowanie. Brak jest racjonalnego wyjaśnienia dla twierdzeń powoda, że poszkodowany powinien przejechać kilkaset kilometrów do Polski i tu właśnie naprawić pojazd. Taka operacja jest czasochłonna, kosztowana i nazbyt uciążliwa dla poszkodowanego. Takie właśnie, zasądzone koszty, pozostają w związku przyczynowym ze zdarzeniem.

Podstawą prawną orzeczenia o odsetkach od kwoty zasądzonej w pkt I stanowią normy zawarte w art. 481 § 1 k.c. i w art. 817 § 1 k.c. Zgodnie z normą zawartą w art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W zakresie żądania zapłaty kosztów kalkulacji powództwo podlegało zasądzeniu. Zdaniem sądu były to koszty celowe. Potwierdza takie przyjęcie uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2019 roku w sprawie III CZP 68/18, którą sąd popiera w całości.

Zasądzona kwota została przeliczona z euro na walutę krajową według tabel kursów NBP z dnia 3 czerwca 2016 roku i 5 września 2016 roku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 100 k.p.c. Koszty poniesione przez powoda, który wygrał proces w całości to wynagrodzenie pełnomocnika – radcy prawnego w wysokości 3.600 złotych opłata od pozwu 501 złotych

+ 499 złotych, opłata od pełnomocnictwa 34 złotych oraz koszt sporządzenia opinii przez biegłego w kwocie 350,92 złotych. Powód sprawę przegrał w całości, stąd zasądzono na jego rzecz od pozwanego koszty w pełnej wysokości.

Koszt opinii biegłego wyniósł 1.600 złotych, strony uiściły zaliczki po 800 złotych, do zwrotu na rzecz powodów wygrywających sprawę pozostała kwota 449,08 złotych w myśl art. 84 ust. 1 w związku z art. 80 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych tytułem nadpłaconej zaliczki. Zaliczkę pozwanego przeznaczono w całości na wypłatę wynagrodzenia biegłego.

W myśl art. 98 art. 108 k.p.c. i art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano pobrać od pozwanego kwotę 680 złotych wypłaconą świadkowi tytułem zwrotu kosztów dojazdu (postanowienie karta 97).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)